

DEBRECENI ÍTÉLŐTÁBLA

Pf. I. 20.428/2011/4. szám

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Debreceni Ítéltábla a Dr. Vajdics Erzsébet ügyvéd (címe) által képviselt felperes neve (címe) felperesnek, a Dr. Hajzer Gabriella ügyvéd (címe) által képviselt **alperes neve** (címe) alperes ellen személyhez fűződő jog megsértése miatt indult perében a Szabolcs-Szatmár-Bereg Megyei Bíróság 2011. május 17. napján meghozott 4. P. 22.040/2010/11. sorszámu ítélete ellen a felperes részéről 12. sorszámon előterjesztett fellebbezés folytán indult másodfokú eljárásban - a 2011. október 13-án megtartott nyilvános tárgyaláson - meghozta a következő

Ítéletet:

Az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az alperesnek 15 napon belül 30 000 (Harmincezer) Ft másodfokú perköltséget, az államnak - külön felhívásra - 36 000 (Harminchatezer) Ft fellebbezési illetéket.

Ez ellen az ítélet ellen nincs helye fellebbezésnek.

Indokolás:

A felperes 1990. december 1. és 2008. május 1. között az alperes önkormányzat jegyzői feladatait látta el, ezt követően nyugdíjba vonulásáig a felmentési idejét töltötte. 2008. május 1. és 2008. december 31. között a jegyzői tisztséget **K. J.** töltötte be. Az alperes képviselő-testülete a 77/2008. (XI. 18.) KT számú határozatával a felperessel szemben fegyelmi és kártérítési felelősségi eljárást indított a polgármesteri hivatalban 2008. február és március hónapokban egyes köztisztviselők illetményemelésével kapcsolatos és az utalványozási szabályok megsértése miatt.

Az alperes képviselő-testülete a felperes ügyében eljáró fegyelmi tanácsként a 2008. november 20. napján megtartott képviselő-testületi zárt ülésen a felperes fegyelmi felelőssége vonatkozásában határozatot nem hozott. A fegyelmi tanácsként meghozott 86/2008. (XI.20.) KT számú határozatával ugyanakkor a Ktv. 57/A. §-a szerinti illetmény megállapítására vonatkozó, jogszabályba ütköző intézkedés miatt - a címzetes főjegyző - a felperes kártérítési felelősségét megállapította.

Az alperes által kiadott „**X**” című időszaki lap 2008. augusztusi számában az „**Y**” rovatban „**V.a p.h.**” című cikkben adott tájékoztatást a polgármesteri hivatalban bekövetkezett személyi változásokról és az ezt követő önkormányzati munkáról. A cikk a 2008. május 1-től megbízott jegyzőnek az önkormányzat gazdálkodásának általa elvégzett átvilágításával kapcsolatos megállapításait tartalmazta, amely szerint „az önkormányzat rendkívül rossz anyagi helyzetben van, a bevételek nem fedezik a kiadásokat, a bérek és segélyek kifizetése csak hitelek segítségével lehetséges, és remény sincs arra, hogy ez megváltozzon”. Arra az újságírói kérdésre, pedig, hogy „...mi lehetett ennek az oka?”, a cikk a megbízott jegyző válaszáként a következőket tartalmazta: „... a rossz létszám- és bér gazdálkodás.....sem a testület, sem a polgármester úr nem tudta, hogy hogyan alakultak a bérek az intézményeknél”. „A csőd közelben lévő önkormányzatnál 2008. márciusában végrehajtott, évente 10 000 000 Ft-ot meghaladó béremelésről pl. sem a polgármestert, sem a testületet nem tájékoztatták”.

A kártérítési felelősségének jogellenes megállapítása miatt a felperes által az alperes és Község Polgármesteri Hivatal, mint munkáltató ellen indított munkaügyi perben, a Nyíregyházi Munkaügyi Bíróság a 2010. május 10-én jogerőre emelkedett 6. M. 103/2009/16. számú ítéletével az önkormányzat képviselőtestülete által 2008. november 20. napján meghozott 86/2008. (XI. 20.) KT számú határozatát hatályon kívül helyezte, mivel annak meghozatalánál többszörösen megsértették a köztisztviselők kártérítési felelősségének megállapításánál irányadó, a Ktv-nek a fegyelmi eljárásra vonatkozó szabályait, illetve a kártérítési felelősség egyetlen feltételét (elemét) sem bizonyították.

A felperes a módosított keresetében annak megállapítását kérte, hogy az alperes megsértette a Ptk. 78. §-ának (1) bekezdésében foglalt jóhírnév védelméhez fűződő személyiségi jogát a 86/2008. (XI. 20.) KT határozat rendelkező része első bekezdésével, a Nyíregyházi Munkaügyi Bíróság 6. M. 103/2009/10. számú jogerős ítéletében kifejtettekre tekintettel; illetve az általa kiadott „X.h” (helyesen „h.”) című havilap 2008. augusztusi számában „**V.a p.h.**” című cikkben megjelent azzal a mondattal, hogy: „...a csőd közelben lévő önkormányzatnál 2008. márciusában végrehajtott évente 10 000 000 Ft-ot meghaladó béremelésről pl. sem a polgármestert, sem a testületet nem tájékoztatták”. Ez utóbbi mondat ugyanis a cikk szövegkörnyezetével és fogalmazásával együtt értékelve azt a látszatot keltette, hogy a felperes a jogszabályok sorozatos megsértésével és a munkáltatói jogkörében hozott döntéseinek a polgármester és a képviselő-testület előtti szándékos elhallgatásával, információk visszatartásával olyan helyzetet teremtett, ami a képviselő-testület szakmai működésének megakadályozásán túl az önkormányzat gazdálkodási rendjét, biztonságát is veszélyeztette.

Elégtételadásként a című napilapban saját költségén a jogsértést megállapító bírósági ítélet rendelkező részének, valamint annak közzétételére kérte kötelezni az alperest, hogy

a 86/2008. (XI. 20.) KT számú határozatát a Nyíregyházi Munkaügyi Bíróság hatályon kívül helyezte, továbbá nem vagyoni kártérítésként 500 000 Ft és annak a kifizetésig esedékes kamata, valamint perköltsége megfizetését is kérte.

Az alperes a módosított kereset elutasítását és a felperesnek perköltsége megtérítésére kötelezését kérte.

A BH 2002. évi 223. sorszámú közlött eseti döntésben kifejtettekre utalva arra hivatkozott, miszerint önmagában az, hogy a felperes ellen fegyelmi és kártérítési eljárást kezdeményezett, személyiségvédelmi igényt nem alapoz meg és a kártérítő felelősség alapjául attól függetlenül nem szolgálhat, hogy az eljárások nem vezettek a felperes fegyelmi és kártérítési felelősségének a megállapításához. A Nyíregyházi Munkaügyi Bíróság 3. M. 560/2008/10. és a 3. M. 887/2009/10. számú, valamint a Szabolcs-Szatmár-Bereg Megyei Bíróság 4. Mf. 20.569/2009/5. és 4. Mf. 21.366/2010/5. számú ítéletei indoklásában kifejtettekre utalva pedig hivatkozott arra, miszerint **D. J.** köztisztviselő, illetve **H. A-né** dolgozó esetében az illetmény kifizetések jogszabálysértően történtek, mivel ahhoz a polgármester nem járult hozzá. Határozatának a felperes keresetében sérelmezett kitételei ezért valós tényállításként személyiségi jogsértést nem alapoznak meg.

Az elsőfokú bíróság a 11. sorszámú meghozott ítéletében a felperes keresetét elutasította, s kötelezte, hogy fizessen meg az alperesnek 15 napon belül 50 000 Ft perköltséget.

Határozatának indoklásában a Ptk 75. §-ának (1) bekezdésében, 78. §-ának (1) és (2) bekezdésében, valamint az alperes képviselő-testületének 10/1998. (XII. 1.) rendeletében megfogalmazott szervezeti és működési szabályzat 9. §-a (1) és (2) bekezdésének a) pontjában írtak ismertetését követően kifejtette, hogy a következetes ítélkezési gyakorlat szerint önmagában a fegyelmi eljárás megindítása személyiségi védelmet nem alapoz meg annak javára, aki félként az eljárás alanya, a hírnévrontás megállapításához szükséges többlettényállást pedig - miszerint a fegyelmi jogkör gyakorlója önkényesen, visszaélészerűen a személyes ellentéteket megtorló jelleggel járt el, illetőleg az eljárás alapjául szolgáló okirat kifejezőmódjában indokolatlanul bántó, durván sértő kifejezéseket tartalmazott volna - a felperes nem bizonyította. Az elsőfokú bíróság megállapította, hogy az alperes a reá irányadó eljárási szabályokat ugyan csupán részben betartva hozta meg a kártérítésre kötelező határozatát, azonban a szervezeti és működési szabályzat szerint zárt ülésenként megtartott képviselőtestületi ülésen a fegyelmi jogkör gyakorlása során nem történt önkényes, visszaélészerű joggyakorlás. Mindezek miatt önmagában az a tény, hogy a felperessel szemben fegyelmi eljárást eredménytelenül indítottak, és számára hátrányos határozatot hoztak, személyiségi jogsértést nem alapoz meg.

Nem találta megállapíthatónak a hírnévrontást az elsőfokú bíróság a „X” 2008. augusztusi számában megjelent közlemény felperes által kifogásolt tételei sem. Ítéletének ezzel kapcsolatos indokai szerint a cikkben az önkormányzat anyagi helyzetével összefüggésben **K. J.** megbízott jegyző tett nyilatkozatot, aki a perben alperesként nem szerepelt. A nyilatkozat tartalma miatt az alperes felelősségének a megállapítására tehát eljárási okból nincs lehetőség.

Az elsőfokú bíróság ezen túlmenően azt is megállapította, hogy a nyilatkozatban szereplő kitételek nem eredményezhették volna a felperes vonatkozásában a jóhírnév sérelmének a

megállapítását, mivel azok olyan véleménynyilvánítások, amelyek nem minősülnek indokolatlanul sértő kijelentéseknek. A felperes által sérelmezett az a magatartás, hogy a hivatkozott cikkben ismeretlen személyek azt a valótlan tényt híresztelték, miszerint a felperes döntéseire visszavezethető okból került csőd közeli állapotba az önkormányzat, nem köthető az alpereshez.

Az ítélet ellen a felperes terjesztett elő fellebbezést. Elsődlegesen az elsőfokú bíróság ítéletének megváltoztatásával az alperes kereseti kérelme szerinti marasztalását, valamint javára perköltség megfizetésére, másodlagosan az első fokú ítélet hatályon kívül helyezését és az elsőfokú bíróságnak újabb eljárásra és újabb határozat hozatalára utasítását kérte.

Fellebbezésének indoka szerint az elsőfokú bíróság a tényállásból helytelen jogi következtetéseket levonva a kereset elutasításával megalapozatlan érdemi döntést hozott.

Arra hivatkozott, hogy a felperes jóhírnevének sérelmét az alperes képviselő-testületi ülésein tett, illetve a kártérítési határozatba foglalt valótlan tartalmú kijelentések, híresztelések, illetve az újságcikkben azokról megjelent nyilatkozatok okozták.

Számaára hírnévrontó kijelentés volt az, hogy az indokolatlan kifizetésekkel az önkormányzatnak csőd közeli helyzetet okozott. Valótlan az az állítás, hogy az önkormányzat csőd közeli állapotban volt. Ezek a valótlan tartalmú kijelentések, híresztelések egyértelműen megállapíthatóan a polgármestertől és a megbízott jegyzőtől eredtek, ebben az oksági láncolatban tehát az alperes felelőssége megállapítható.

Ezzel cseng össze a megbízott jegyzőnek az újságcikkbeli nyilatkozata is arról, hogy csőd közeli helyzetet okozott az indokolatlan kifizetés. A sajtócikk azzal a kitételrel, hogy „...a béremelésről pl. sem a polgármestert, sem a testületet nem tájékoztatták....”, az önkormányzati törvényből, valamint a Ktv. 44/B. §-ából levezethetően egyértelműen és félreérthetetlenül a jegyzőre utalt, amelynek következtében a felperes az újságcikkben valóban nincs nevesítve, de mindenki számára beazonosítható, ezért a következetes bírósági gyakorlat szerint a személyiségi jogainak a védelme iránti igényt a felperes az újságcikk kifogásolt kitétele miatt is előterjeszthette.

Nem értett egyet az elsőfokú bírósággal abban, hogy a „**X**” 2008. augusztusi számában közzétett kifogásolt közlemény **K. J.** megbízott jegyző nyilatkozatát tartalmazta, így amiatt az alperes felelősségének megállapítására eljárási okból nincs lehetőség. A Debreceni Ítéltábla Pf. 20.459/2009/9. számú ítéletére hivatkozó álláspontja szerint a Ptk. 348. §-ának (1) bekezdése alapján a jegyző és a polgármester hivatali tevékenységével összefüggésben harmadik személynek okozott kárért a munkáltató, vagyis jelen esetben az alperesi önkormányzat tartozik felelősséggel.

A fellebbezés szerint téves következtetésre jutott az elsőfokú bíróság a tekintetben is, hogy a fegyelmi és kártérítési eljárások megindításával az alperes nem sértette meg a felperes személyiségi jogait. Azt az ítéletében az elsőfokú bíróság is megállapította, hogy az eljárás során az alperes a reá irányadó eljárási szabályokat csupán részben betartva hozta meg a kártérítésre vonatkozó határozatát. Az alperes ezeket az eljárásokat ugyanis arra használta fel, hogy a felperest szakmailag lejárássa és hírbe hozza a közösség nyilvánossága előtt. A fegyelmi kártérítési eljárás megindítása és annak kommentálása tehát a jelen esetben a felperes személye ellen irányuló önkényes és visszaélészerű joggyakorlás volt.

A felperes a fellebbezésében az elsőfokú bíróság által az alperes javára megítélt 50 000 Ft perköltség összegét eltúlzottnak tartotta és annak mérséklését kérte.

Az alperes a fellebbezési ellenkérelmében az első fokú ítélet helyes indokai alapján történő helybenhagyását kérte. Az azt támadó fellebbezéssel szemben hivatkozott arra, hogy a megállapított perköltség az ügyvédi megbízási szerződésben kikötött díjat tartalmazza.

Az ítélet tábla a keresetet elutasító ítélet ellen előterjesztett fellebbezést nem találta alaposnak.

Az elsőfokú bíróság a helyesen megállapított tényállásból helytálló jogi következtetésekre jutott és helyes érdemi döntést hozott, amelynek a kért megváltoztatására vagy hatályon kívül helyezésére a fellebbezésben felhozottak nem szolgálhattak alapul.

A megalapozott érdemi döntés indokaival is nagyrészt egyetértett az ítélet tábla, és azt csupán a fellebbezésben hivatkozottakra tekintettel pontosítja, illetve egészíti ki az alábbiak szerint:

A fellebbezés hivatkozásával szemben az ítélet tábla az elsőfokú bíróság álláspontját osztotta abban, hogy a felperes ellen a fegyelmi és kártérítési eljárás megindítása és lefolytatása miatt a kért jogsértést megalapozó többlettényállás az adott esetben nem volt megállapítható.

„A helyi önkormányzatokról” szóló 1990. évi LXV. törvény (a továbbiakban: Ötv.) 9. §-ának (1) bekezdése értelmében az önkormányzati feladat- és hatáskörök a képviselő-testületet illetik meg. Az önkormányzati feladatokat a képviselő-testület és szervei (a polgármester, a képviselő-testület bizottságai, valamint a képviselő-testület hivatala) látják el. Az Ötv. 38. §-ának (1) bekezdése szerint a képviselő-testület egységes hivatalt hoz létre polgármesteri hivatal elnevezéssel, az önkormányzat működésével, valamint az államigazgatási ügyek döntésre való előkészítésével és végrehajtásával kapcsolatos feladatok ellátására. Az Ötv. 36. §-a (2) bekezdése szerint a polgármesteri hivatal a jegyző vezeti, akit pályázat alapján a képviselő-testület nevez ki (Ötv. 36. § (1) bekezdés).

„A köztisztviselők jogállásáról” szóló 1992. évi XXIII. törvény (Ktv.) 51. §-ának (1) bekezdése értelmében a jegyzővel szembeni fegyelmi eljárás, illetőleg a Ktv. 58. §-a szerinti kártérítési eljárás lefolytatására a kinevezési jogkör gyakorlójaként, az Ötv. 36. §-ának (1) bekezdése alapján a képviselő-testület jogosult.

Mindezekből következően a felperessel mint jegyzővel szemben a köztisztviselői kötelezettségei megszegése miatti kártérítési felelőssége megállapítása iránti eljárást az alperes képviselő-testülete arra hatáskörrel rendelkező szervként folytatta le, és a 86/2008. (XI. 20.) KT számú határozatot is ilyenként hozta meg.

A fellebbezés érveléseivel szemben az elsőfokú bírósággal értett egyet az ítélet tábla abban is, hogy az alperes részéről a felperessel szemben a fegyelmi és a kártérítési felelősségi eljárás lefolytatása, sem pedig a 86/2008. (XI. 20.) KT számú határozat meghozatala nem minősült visszaélésszerű joggyakorlásnak.

A Ktv. 44/B. §-ának a tárgyidőszakban hatályban volt szabálya is akként rendelkezett ugyanis, hogy a jegyző a polgármesteri hivatalnál, teljesítményértékeléssel alátámasztott, kimagasló teljesítményt nyújtó köztisztviselőnek az e törvényben meghatározott

illetményrendszerre vonatkozó szabályoktól eltérő személyi illetmény megállapítására csak a polgármester jóváhagyásával jogosult.

A Szabolcs-Szatmár-Bereg Megyei Bíróságnak a per iratainál lévő 4. Mf. 20.569/2009/5. számú és 4. Mf. 21.360/2010/5. számú jogerős ítéleteiből azonban kétségtelenül megállapítható, hogy **D. J.** köztisztviselő és **H. A-né** dolgozó illetményemelése vonatkozásában a polgármester írásbeli hozzájárulása hiányzott. Ebből következik, hogy a felperessel szemben a köztisztviselő kártérítési felelősségének megállapítása iránti eljárás megindítása nem volt ok nélküli. Az alperes képviselő-testület pedig a felperes kártérítő felelősségét megalapozó, való tényekből levont jogi véleményét fejtette ki a 86/2008. (XI. 20.) KT számú határozat keresetben kifogásolt mondataival. E kitételeknek a határozatában szerepeltetése ezért az alperes részéről annak ellenére nem tekinthető visszaélésszerű, kirívóan jogszerűtlen joggyakorlásnak, hogy a határozatát a munkaügyi bíróság a jogerős ítéletével eljárási és anyagi jogi szabálysértések miatt utóbb hatályon kívül helyezte. Emiatt nincs olyan többlettényállás, amiből a fegyelmi, illetve a köztisztviselővel szembeni kártérítési jogkör visszaélésszerű gyakorlására lehetne következtetni, és ami ezáltal a felperes személyiségi joga megsértésének megállapítására alapul szolgálhatna. Önmagában egy kártérítésre kötelező határozat, vagy az azt megelőző eljárás ugyanis nem ad alapot személyiségi jogvédelemre, miként azt az elsőfokú bíróság is helyesen kifejtette.

A fellebbezés támadásával szemben az elsőfokú bíróság álláspontját osztotta az ítéletábra abban is, hogy a „**X**”-ban, a felperes által kifogásolt újságcikk miatt az alperes részéről a jóhírnév megsértése nem állapítható meg, annak eljárásjogi akadálya van. Részletes kifejtés hiányában az elsőfokú bíróság ítéletéből csupán következtetni lehet arra, miszerint az eljárásjogi akadály a jogviszony hiánya, úgy az, hogy a felperes a keresetét nem az ellen terjesztette elő, amivel szemben az igény érvényesíthető. A felperesnek az ezzel ellentétes azon fellebbezési álláspontjával, mely szerint a hivatkozott újságcikkben a megbízott jegyző által tett nyilatkozattal összefüggésben a harmadik személynek okozott kárért az alperes önkormányzat mint munkáltató tartozik felelősséggel, az adott tényállás mellett az ítéletábra nem értett egyet.

A Ptk. 348. §-ának (1) bekezdésének alkalmazása körében a jegyző jogi helyzete speciális. A jegyzőnek ugyanis az önkormányzati igazgatás szervezeti rendszerén belül elfoglalt helyére vonatkozó - a fentiekben ismertetett - jogszabályi rendelkezésekből (Ötv. 36. §-ának (1)-(2) bekezdései, 38. §-ának (1) bekezdése és 9. §-ának (1) bekezdése) az állapítható meg, hogy a jegyző az önkormányzat működésével kapcsolatos feladatai ellátása során köztisztviselő, aki felett a munkáltatói jogokat (ideértve a fegyelmi jogkört is) a képviselő-testület gyakorolja, mivel azonban a testületnek jogi személyisége nincs, munkáltatója a jogi személyiséggel rendelkező (BH 1992. 763) polgármesteri hivatal, ezért vele van közszolgálati jogviszonyban is. Ebből következően a jegyzőnek az önkormányzat igazgatási szerveként harmadik személynek okozott kár megtérítéséért a Ptk. 348. §-ának (1) bekezdése szerint a polgármesteri hivatal tartozik felelősséggel.

Az ítéletábra által követett gyakorlat szerint ugyanez a jogi megítélés, ugyanez az elv vonatkozik a jogellenes magatartások közé sorolt személyhez fűződő jogok megsértésére is. (Ezzel a BDT 2008/10. számában kifejtett állásponttal egyetértő álláspontot foglaltak el a Fővárosi-, a Győri- és a Pécsi Ítéletábrák Kollégiumvezetői is a táblabíróági

kollégiumvezetők 2008. szeptember 25-én Debrecenben tartott értekezletükön.) Ezért amennyiben a „X” 2008. márciusi számában a megbízott jegyző nyilatkozataként megjelent, a felperes által a keresetében kifogásolt kitételek a felperes jóhírnévhez fűződő személyiségi jogát sértik, úgy az emiatti személyiségi jogi igények is csak a polgármesteri hivattal, nem pedig az alperessel szemben érvényesíthetők.

A „X” című lapban megjelent kitételekkel kapcsolatban az alperes ellen előterjesztett keresetet tehát jogviszony hiányában kellett elutasítani, ezért az ítéletábra ezzel összefüggésben már nem vizsgálta a felperes személyiségi joga megsértésének megállapíthatóságát.

Nem volt alapos a felperes fellebbezése a terhére megállapított perköltség összegét támadó részében sem. Tény, hogy az elsőfokú bíróság a perköltség összegére vonatkozó döntését részletesen nem indokolta, ez a mulasztás azonban a rendelkezésre álló peradatok alapján a másodfokú eljárásban pótolható volt. A felterjesztett iratokból megállapíthatóan ugyanis az alperes jogi képviselője a 2011. január 12-i tárgyaláson csatolta az alperessel megkötött ügyvédi megbízási megállapodást, így értelemszerűen perköltségként a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 2. §-a (1) bekezdésének a) pontja alapján a megbízási szerződésben kikötött megbízási díj megfizetését igényelte. E szerint ügyvédi munkadíjként az elsőfokú eljárásban az alperes jogi képviselőjét tárgyalásonként 25 000 Ft illette meg, amely a pertárgyérték alapján nem minősül túlzottnak. Az ügyben az elsőfokú bíróság két - időigényes - tárgyalást tartott, amelyeken az alperes képviselője részt vett. A felperes a keresetleveléhez nagyszámú mellékletet csatolt, amelyeknek tanulmányozása az alperes jogi képviselője részéről időigényes ügyvédi tevékenység volt. Mindezeket a körülményeket értékelve az elsőfokú bíróság ítélete perköltségre vonatkozó rendelkezésének a megváltoztatására nem volt indok.

A leírtak alapján ezért az ítéletábra az elsőfokú bíróság ítéletét - a fenti indokbeli pontosítással és kiegészítéssel - a Pp. 253. §-ának (2) bekezdése alapján helybenhagyta.

A felperes fellebbezése nem vezetett eredményre, így a másodfokú eljárásban is peresztes lett. Ezért a Pp. 78. §-ának (1) bekezdése alapján köteles megtéríteni az alperesnek a másodfokú eljárásban ügyvédi munkadíjból keletkezett perköltségét, amelynek összegét az ítéletábra is a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 2. §-a (1) bekezdésének a) pontja alapján az elsőfokú eljárásban csatolt (10/A/2.) megbízási szerződésben a másodfokú eljárásra kikötött összeggel (25 000 Ft) azonosan állapított meg, növelve a jogi képviselőnek a másodfokú tárgyalás színhelyére történt utazással kapcsolatosan szükségképpen felmerült készkiadásaként elszámolható 5 000 Ft-ot.

Miután a fellebbezésben - az első fokú ítélet megváltoztatásával - igényelt nem vagyoni kártérítés összege (500 000 Ft) nem haladta meg a meg nem határozható pertárgyértéknek az adott esetben „Az illetékekről” szóló módosított 1900. évi XCIII. törvény (Itv.) 39. §-a (3) bekezdésének c) pontja szerint meghatározandó összegét (600 000 Ft-ot), az ez alapján az Itv. 46. §-ának (1) bekezdése szerinti mértékű, de a tárgyi illetékfeljegyzési jogos eljárásban le nem rótt fellebbezési illetéket a felperes személyes költségmentesség hiányában a 6/1986. (VI. 26.) IM rendelet 13. §-ának (2) bekezdése

szerint köteles megtéríteni az államnak, amiről az ítéltábla e rendelet 15. §-ának (1) és (3) bekezdése alapján rendelkezett.

D e b r e c e n, 2011. október hó 13. napján

Dr. Csikiné dr. Gyuranecz Márta s.k. a tanács elnöke, Dr. Riczu András s.k. előadó bíró, Dr. Bakó Pál s.k. bíró

A kiadmány hitelül:

tisztviselő